

Jaroslav Štefec: Zmínil jsem se v jedné diskusi, že ...

polec24.cz/blog/jaroslav-stefec-zminil-jsem-se-v-jedne-diskusi-ze

apostrof

21. 1. 2023

ze sítí:

Zmínil jsem se v jedné diskusi, že Petr Pavel a jeho manželka Eva byli v roce 1989 nomenklaturními komunistickými kádry. Načež jsem byl osočen, že úmyslně šířím pomluvy a dezinformace. Takže si to shrňme:

Petr Pavel byl v roce 1989 ne jen tak nějakým agentem nebo placeným donašečem, ale přímo příslušníkem vojenské rozvědky generálního štábu, což byl přísně výběrový vojenský ekvivalent civilní StB. Její příslušníci procházeli důkladnými prověrkami oddanosti KSČ a socialistickému zřízení. Seznamy nováčků byly předávány sovětské GRU (špionážní služba generálního štábu Sovětské armády), která prováděla v případě pochybností o kandidátovi vlastní zkoumání. Petr Pavel jím viditelně prošel bez problémů. Byl samozřejmě také vzorným členem KSČ.

Eva Pavlová v rámci své vojenské kariéry vystudovala Vysokou politickou akademii Klementa Gottwalda v Bratislavě, z níž vycházeli vojenští političtí pracovníci (tzv. „politrucci“) v nomenklatuře KSČ. A samozřejmě byla od roku 1985, resp. 87 (po ukončení kandidátské lhůty) i její členkou. Tvrdí o sobě, že členkou KSČ se stala proto, aby mohla studovat. Neměla prý „vyhovující kádrový profil“. Vzhledem k tomu, že znám mechanismy, jimiž byli studenti VPAKG doporučováni a vybíráni, dost významně o tom pochybuji.

Přes to všechno jsou oba manželé, bývalí důstojníci komunistické armády, z nichž ten vousatější byl dokonce příslušníkem zločinecké VKR, vynášeni mainstreamovými médii jako zářný pár roku, připravený ujmout se nejvyšší politické funkce v naší už tak těžce zkoušené zemi. Jsou „horkými kandidáty“ na pozici prezidenta a jeho první dámy nejen médií, kavárny, pětikoalice a partičky největších českých oligarchů, ale hlavně všech, kteří se už těší, až vyrazí do zákopů první světové války jednadvacátého století.

Příchodem Petra Pavla na Hrad by se definitivně završil tichý, ale velmi rychle a efektivně probíhající státní převrat, který nás ve spirále, zdánlivě nezadržitelně a stále rychleji, strhává zpět do doby, kdy jsme nesměli otevřeně vyjadřovat své názory, oponenti „strany a vlády“ byli zavíráni, ve školách se učily pouze povolené pravdy o historii a světlých zítřcích, a se Sovětským svazem to bylo na věčné časy a nikdy jinak.

Netvrdím samozřejmě, že Andrej Babiš s první dámou Monikou po boku na Hradě by byl nějaké zvláštní terno. Ale proti dvojce „Petr a Eva“, umyté na čísi pokyn českými médii „dočista do čista“ stejně, jako to dokázal legendární prací prostředek „Árijec“ v proslulém pitomoučkém šotu proti xenofobii a rasismu, je to jistá naděje. Naděje, že v tom sešupu do minulosti a válečného šílenství, které díky Fialově vládě zažíváme, někdo aspoň občas šlápne na brzdu. A že ta huba na dně, k němuž se šupem řítíme, bude o něco méně rozbitá.

sdíletj na